

Després de la Diada

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 18 de setembre de 2022

Amigues, amics,

Ara que ja fa uns dies de la gran manifestació de la Diada d'enguany, ja s'ha dit tot el que se'n podia dir, o gairebé tot. S'han reunit els representants de les entitats organitzadores, ANC, Òmnium i AMI amb el president de la Generalitat, Pere Aragonès i la seva consellera, Laura Vilagrà. Aquests darrers sembla com si no haguessin vist la manifestació ni per la tele; per a ells, la gent, el poble, no compta. 700.000 persones als carrers de Barcelona, vingudes de tot Catalunya, és una mostra prou significativa de la voluntat del poble català. Sort que hi havia la Carme Forcadell i molta gent d'ERC com perquè la veu d'aquest partit no estigui solament representada pels seus "partitocrats".

Després d'aquesta demostració de força de l'independentisme sembla que hauria de canviar alguna cosa; almenys seria així en els països més demòcrates. Que a Madrid tirin pilotes fora i diguin bajanades ja és normal però, els polítics d'aquí, què? Només JuntsxCat i la CUP creuen que cal escoltar el que diuen els organitzadors de la manifestació, sobretot l'ANC. La seva proposta pot ser molt agosarada, la DUI pel segon semestre del 2023; però escoltar, s'ha d'escoltar, acceptar la crítica (no fer rabioles) i obrar en conseqüència, que no vol dir fer la DUI d'avui per demà sinó obrir un camí decidit, no amb enganyifes com la taula de diàleg. No vam sortir al carrer perquè alguns se'n fotin, vam sortir-hi per recordar els màrtirs del 1714, per refermar-nos en què vam votar el 1r d'octubre de 2017, la independència en forma de República i per estirar les orelles als nostres polítics que fan seguidisme del PSOE, i obliden les il·lusions de la majoria de catalans; en definitiva, no fan res! *Wait and see...*

Hem de tirar endavant allò del “procés”. No era cap broma; vam ser més de dos milions que ens el vam prendre seriosament. El “suflé” no s’ha pansit, ho vam veure diumenge. No em vull posar com a exemple, però molts (els vaig veure) com jo, van fer un gran esforç per fer nombre i demostrar què volem. Algú ha de muntar un full de ruta seriós i creïble que ens dugui a la independència del nostre país. Hi tenim dret, democràticament i pacífica i sense repressions per part de l’Estat espanyol. Ja n’hi ha prou d’això! Ah! I no volem cap monarquia, ni que s’assembli a la que aquests dies ens estan passant repetidament pels nassos.

La reina Elisabet II de la Gran Bretanya –que aviat no serà tan gran–, com tots els difunts, em mereix tot el respecte i cal reconèixer que passarà a la història per l’imperi que va arribar a tenir i per haver regnat tants anys. Era una de les dones més riques del món. Com fan les reines i reis les seves fortunes? Herències? I, l’herència d’on ve? Gairebé sempre de l’exploració d’uns altres. Què no s’han endut els països colonialistes de les seves colònies? Recursos naturals, obres d’art, mà d’obra barata, sempre explotant els més dèbils. També així es va fer rica, molt rica, la reina Elisabet II. Quants indígenes no devien morir treballant per fer rica la reina? Ara bé, i l’*Imperio español*? Doncs, més o menys igual. De monarquia, els catalans no en volem ni sentir parlar. Experiències recents: l’*emèrito* i l’*enterao*. Què fa Felip VI? Més o menys el mateix que son pare. Viatges a Riad i als Emirats àrabs.

Nosaltres volem la **República Catalana** independent i, com més aviat millor. Per la república vam votar i sortim al carrer cada any l’11 de setembre.

Vostre,